



גמ"ר 6131/03/14 - פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נגד י ג ב

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

22 אוקטובר 2015

גמ"ר 6131-03-14 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' ב

בפני כב' השופטת רבקה שורץ
המאשימה
נגד
הנאשם
י ג ב
פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ואדים סיגל

הנאשם וב"כ - עו"ד אמנון גולן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כללי

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה רשלנית אשר גרמה לתאונת דרכים ובגינה קופחו חיי אדם, זאת בניגוד לסעיף 64 לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום ביום 15/11/13 סמוך לשעה 14:10 נהג הנאשם ג'יפ מסוג יונדאי בכביש 352 מדרום לצפון (להלן: "הג'יפ").

באותה עת רכב על קטנוע מכיוון צפון לדרום מר מ א ז"ל, כשהוא אוחז על הקטנוע דלי עם צבע לבן (להלן: "רוכב הקטנוע").

בהגיע הנאשם לצומת כביש 352 עם הכניסה למושב זוהר החל לפנות שמאלה וחסם את נתיב נסיעתו של רוכב הקטנוע. בנסיבות העניין התנגש רוכב הקטנוע בדופן ימני קדמי של הג'יפ, המנוח הוטח לעבר השמשה הקדמית ימנית

עמוד 1



של הג'יפ, ראשו ניפץ את שמשת הג'יפ ולאחר מכן הועף המנוח לעבר הכביש במרכז הצומת (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה נהרג רוכב הקטנוע ושני כלי הרכב ניזוקו.

פרטי הרשלנות המיוחסים לנאשם נוגעים לאי שימת לב לדרך - אי הבחנה בקטנוע הנוסע בנתיב הנסיעה לישר על אף קיומו של שדה ראייה לטווח 262 מטר לכיוון האופנוע, אי מתן זכות קדימה לרוכב האופנוע שהגיע ממול הנאשם במהלך פנייתו של הנאשם שמאלה, כניסה לצומת לא פנוי וחסמת דרכו של רוכב הקטנוע, העדר ערנות לתנאי הדרך ואי נהיגה כפי שנהג מן היישוב היה נוהג בנסיבות העניין.

עמדות הצדדים

ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון (1/ת).

במסגרת ההסדר הגבילה המאשימה את עצמה בטיעוניה לעונש ביחס לרכיב המאסר ועתרה למאסר בפועל לתקופה **שלא תעלה על 12 חודשים** ואילו הסניגור חופשי היה לטעון חופשי לעניין רכיב המאסר בפועל וכך עשה.

באשר לרכיבי ענישה נוספים הוסכם בין הצדדים כי על הנאשם תוטל פסילת רישיון נהיגה, מאסר מותנה, פיצוי וקנס לשיקול דעת בית המשפט.

הצדדים הסכימו על קבלת תסקיר והגשת ראיות לעונש ואכן מטעם המאשימה הוגשו, במסגרת הטיעונים לעונש, לוחות צילומים (1-ת/2-ת/3) וגיליון הרשעות של הנאשם (4/ת).

מטעם המאשימה העיד לעונש אחיו הבכור של המנוח ומטעם ההגנה העידו לעונש אחי הנאשם ואביהם.

אחיו של המנוח סיפר על הטרגדיות שפקדו את המשפחה, הצער בגין האובדן והקשיים שהמשפחה חווה בעקבות התאונה. האח ביקש להשית עונש מרתיע ומחנך על הנאשם מתוך תקווה כי הענישה המרתיעה תהווה תמרור אזהרה גם לנהגים אחרים ותעצור את מעגל הדמים בדרכים.

מטעם ההגנה העידו לעונש אחיו הצעיר של הנאשם, ע ב ואביו של הנאשם.

בני המשפחה של הנאשם תארו אף הם טרגדיות שחוו בעקבות אובדן בני משפחה אחרים, סיפרו על הקשיים שלהם מאז התאונה, על הקשר והתלות שיש לבני המשפחה בנאשם, דיווחו על המצב הבריאותי של האב והאם ועל המשבר הכלכלי שפקד אותם.



האב ביקש את חסדי בית המשפט.

לבית המשפט הוגש **תסקיר** המגולל את נסיבותיו האישיות של הנאשם, ללא המלצה טיפולית.

עמדת המאשימה

ב"כ המאשימה **בטיעוניו** לעונש ציין כי **מתחם הענישה** ההולם בתיק כולל רכיב מאסר לתקופה שבין 9 חודשי מאסר בפועל ועד לתקופה של 21 חודשים.

ב"כ המאשימה סבור כי מידת הרשלנות הינה ברף הבינוני-גבוה היות והמדובר באי מתן זכות קדימה במקום שלא הייתה מניעה להבחין במנוח, נוכח שדה הראיה (עיין לוח תצלומים מיום 02/12/13, תמונות 1-2 בת/1).

הוסיף ב"כ המאשימה וטען כי הואיל והנאשם צעיר, הודה וחסך זמן שיפוטי, הביע חרטה ולקח אחריות מלאה על מעשיו סבורה המאשימה כי יש לקבוע את נקודת ההלימה ברף הבינוני של המתחם.

ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר בן 12 חודשים, זאת בנוסף לרכיבי ענישה אחרים כפי שצוין במסגרת ההסדר ובכלל זה פסילת רישיון נהיגה לתקופה של בין 8 שנים ל- 12 שנים.

ב"כ המאשימה הפנה למדיניות הענישה [רע"פ 9728-11 עומר סקפי נ' מ"י, כב' הש' א. רובינשטיין (30.12.11), ע"פ 6755-09 ארז אלמוג נ' מ"י, הרכב כב' הש': ס. ג'ובראן, י. דנציגר, נ. הנדל, (16.11.2009), ע"פ (ת"א) 26904-04-14 **תומר זוהר נ' מ"י** כב' הרכב הש': ד. ברלינר, ג. קרא ומ. סוקולוב, (02.07.2014)].

ב"כ המאשימה הפנה גם לשיקולים המנחים בקביעת גזר דין בעבירות של קיפוח חיים בתאונת דרכים כתוצאה מרשלנות של נהג, לערך המוגן של קדושת החיים, לתכלית חוקי התעבורה ולמידת הפגיעה במשפחת המנוח כפי שניתן ללמוד מטיעוני אחיו של המנוח.

עמדת ההגנה

מנגד, ב"כ הנאשם טען כי עסקינן באירוע תאונתי חריג שהתרחש בין רכב לרוכב קטנוע שנעדר רישיון נהיגה תקף לרכב דו-גלגלי מהסוג בו נהג.

ב"כ הנאשם טען כי עובר לתאונה דעתו של הנאשם **הוסחה בשל רוכב אופניים** שהיה במקום, עובדה שאינה שנויה במחלוקת (עיין עמ' 19 לפרוטוקול שו' 16).



לדברי ב"כ הנאשם אותו רוכב אופניים מוכר לנאשם כך גם מצב בריאותו (הנוגע לבריאות הנפשית) וכיוון שהנאשם חשש לביטחונו של רוכב האופניים, הוא יצר קשר עין עם רוכב האופניים, עובדה שהסיחה את דעתו ברגעים הקריטיים, עובר לתאונה.

טענה זו של הנאשם באה לידי ביטוי גם בגרסה הראשונית שמסר במשטרה, שהוגשה בהסכמה כחלק מהראיות לעונש (נ/1).

העובדה הנוגעת להסחת הדעת אינה שנויה במחלוקת (עמ' 19 שו' 32 לפרוטוקול).

בנסיבות העניין סבור ב"כ הנאשם כי מידת הרשלנות אינה ברף הגבוה.

ב"כ הנאשם סבור כי קיימת רשלנות תורמת מצד המנוח.

ב"כ הנאשם הפנה לעובדה כי שדה הראייה הדדי לשני הנהגים.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהמנוח רכב ללא קסדה וכאמור ללא רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב בו נהג. ב"כ הנאשם סבור כי אם המנוח היה נוהג על פי הדין וחובש קסדה באופן שתשיג את התכלית לה נועדה, כשזו רכוסה, לא היה סובל מהפרעה בשדה הראייה.

ב"כ הנאשם מתקשה להאמין כי המנוח היה ממשיך לנהוג לכיוון הצומת, אם היה מבחין מבעוד מועד, בג'יפ בו נהג הנאשם.

בהסכמה הוגשו מטעם ההגנה דו"ח הבוחן (נ/2), שחזור הכולל חישובי הבוחן ביחס למהירות הנסיעה של הקטנוע בשתי מהירויות - המהירות המותרת - 80 קמ"ש והאחרת המהירות המקסימאלית - 114 קמ"ש לרבות בדיקת שדה ראייה שהיה למנוח לכיוון הצומת - 262 מ' (נ/3), וכן מסמך מחוברת חקירת תאונות דרכים של משטרת ישראל בו מפורטים פרטים על זמן האצת כלי רכב (נ/4).

ב"כ הנאשם ציין את העובדה שרוכב האופנוע הרכיב דלי צבע גדול, כפי שעולה מתמונות שהוגשו בהסכמה (עין: ת/3 תמונות 3, 4, 10, 11, 19, 20 ו-25) והוא סבור כי גם עובדה זו כפי הנראה גרמה לאובדן שיווי משקל של המנוח ומנעה ממנו לבצע בלימה מוחלטת בטווח שדה הראייה.

לאור האמור לעיל, מבקש ב"כ הנאשם שלא למקם את נקודת ההלימה ברף רשלנות גבוה ומכאן גם ביקש לאבחן את פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה הנוגעים לרף רשלנות גבוה.



ב"כ הנאשם סבור כי פסק הדין, גמ"ר 4558-08-12 מ"י נ' **בראמי אסף**, אליו הפנתה המאשימה אינו מתאים לענייננו הואיל ושם הרשלנות בוטה וגבוהה, עם מודעות גבוהה לנסיבות שבצומת, בניגוד לנסיבות המקרה דנן.

ב"כ הנאשם ביטא את הצער של הנאשם ובני משפחתו על אובדן המנוח, הפנה להודיה בהזדמנות הראשונה של הנאשם ולחרטה.

ב"כ הנאשם הפנה לקורות חייו של הנאשם כפי שעולה מהתסקיר, לטרגדיות שחוותה המשפחה ולעובדה כי נטל התמיכה במשפחה, האישית והמורחבת, מונח על כתפי הנאשם.

ב"כ הנאשם מבקש לחרוג ממתחם הענישה לקולא, תוך הפניה לסעיף 40ד(ב) לחוק העונשין.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, כך לדוגמא הפנה לע"פ 8641-12 מ"י, כב' הרכב הש': א. רובינשטיין, ח. מלצר, נ. סולברג, (5.8.13), ת"פ 57968-01-13 מ"י אוסאמה עויס, כב' הש' ב. שגיא, (19.2.13), ת"פ 51668-05-12 מ"י נ' נאגי אבו עסא, כב' הש' א. אינפלד, (22.4.13).

לאור כל האמור לעיל עותר ב"כ הנאשם להטלת מאסר שיומר לעבודות שירות. לבית המשפט הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר מצא את הנאשם כשיר לעבודות שירות.

הנאשם נשא דברים, הביע חרטה, סיפר על נסיבותיו האישיות בעקבות קרות התאונה לרבות המשבר הכלכלי אליו נקלע עקב התאונה ותוצאותיה.

דין

עסקינן בתאונת דרכים בגינה קופחו חיי אדם.

על השיקולים המנחים בקביעת גזר דין בתיק של גרם מוות ברשלנות עמד בית המשפט העליון בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מ"י, הרכב: הש' ס. ג'ובראן, הש' י. דנציגר, הש' נ. הנדל, (16.11.09).

המדובר בשלושה שיקולים: האחד - עקרון קדושת החיים ואינטרס ההרתעה; השני- המשקל של נסיבות אישיות של הנאשם בעבירה זו שאינו כפי שניתן בעבירות פליליות אחרות הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה שאינה מלווה כוונה פלילית, והן בשל ביצועה השכיח בעיקר על ידי אנשים נורמטיביים; השלישי - רף הרשלנות;



על פי התיקון לחוק חייבת להיות הלימה בין נסיבות ביצוע העבירה ועושה העבירה לבין העונש.

באשר למדיניות הענישה

בשל ריבוי התאונות ברחבי הארץ הגובות מחיר דמים יקר נדרשים בתי המשפט להירתם למלחמה בתאונות הדרכים על דרך החמרה בענישה במטרה להעביר לציבור מסר ברור ומרתיע.

ההחמרה במדיניות הענישה באה לידי ביטוי בהטלת עונשי מאסר בפועל ופסילת רישיון לתקופה ממושכת על אף שברוב המקרים מדובר בנהגים נורמטיביים.

ברם, אין זה כלל חלוט ויש שיקולים של צדק שיהוו עילה להקלה בעונש כך נקבע ברע"פ 4261/04 פארין יעקב נ' מ"י, הרכב: הש' ד' בייניש, הש' א. ריבלין, הש' ס. ג'ובראן, **6.12.04**:

"אין מנוס, בקביעת העונש בעבירות כגון גרם מוות ברשלנות, מלשקף את החומרה הרבה הטמונה בעבריינות הכביש - שקורבנותיה רבים. אכן, ענישה חמורה היא מרכיב שאין-בלתו בהתמודדות הקשה עם תופעת תאונות הדרכים שפשתה במקומותינו, וברגיל, מחייבת הרשעה בעבירה של גרם מוות ברשלנות השתת עונש חמור, הכולל הורדת הנהג מן הכביש לתקופה ארוכה ומאסר בפועל.

עם זאת, אין זהו כלל חלוט ויש ששיקולים של צדק יעמידו עילה להתערבות ולהקלה בעונש."

עוד נקבע כי מקום בו קיימות **נסיבות אישיות חריגות** ויוצאות דופן ישנה הצדקה לסטייה מרמת הענישה הראויה [ראה: ע"פ 5787/04 שחאדה נ' מ"י, הרכב הש': א. פרוקצ'יה, א. גרוניס, א. חיות, **8.9.04**, פסקה 3 לפסה"ד].

מדיניות הענישה הנוהגת לעבירה של גרם מוות ברשלנות כוללת רכיב מאסר אשר נע בין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות עד 30 חודשי מאסר בפועל, לרבות רכיב פסילת רישיון נהיגה לתקופה הנעה בין 6 שנים ל-15 שנות פסילה (עיין: רע"פ 5263/14 תומר זוהר נ' מ"י, הש' ח. מלצר, **8.9.14**, רע"פ 5259/14 אליהו זליקובסקי נ' מ"י, הש' א. שהם, **31.8.14**, רע"פ 2996/13 טטיאנה נאיזוב ואח' נ' מ"י, הרכב הש': א. רובינשטיין, ס. ג'ובראן, ד. ברק-ארז, **13.8.14**, רע"פ 4581/14 אתיאל סיסו נ' מ"י, הש' א. שהם, **9.7.14**, רע"פ 1294/14 שרלי פרץ נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **19.5.14**, רע"פ 33/13 יניב לקטיבי נ' מ"י, הש' א. שהם, **19.3.13**).

הערך חברתי המוגן

קיים צורך חברתי, חינוכי וכלכלי ברמה הלאומית - להעלות את רמת הבטיחות בדרכים על דרך חינוך לכיבוד חוקי התנועה, העלאת ביטחון המשתמשים בדרך וצמצום היקף תאונות הדרכים.



הערך החברתי המוגן הינו עקרון קדושת החיים וכיבוד שלטון החוק.

נסיבות ביצוע העבירה

עסקינן בתאונת דרכים שאירעה בין הנאשם לבין רוכב קטנוע עת ביצע הנאשם פנייה שמאלה בצומת במטרה להיכנס למושב זוהר.

הנאשם לא הבחין מבעוד מועד ברוכב הקטנוע טרם ביצע את הפנייה למרות קיומו של שדה ראייה לטווח של 262 מטר, זאת בשל כך שדעתו של הנאשם הייתה נתונה לרוכב אופניים שהיה בסמוך לצומת ומימינו. על פי גרסת הנאשם שנמסרה בהזדמנות ראשונה למשטרה, רוכב האופניים מוכר לנאשם כאדם שאיננו בריא בנפשו. הנאשם מיקד תשומת ליבו ברוכב אופניים מאחר שדאג לבטיחותו, יצר עמו קשר עין תוך שהוא מתחיל בפנייה שמאלה בצומת מבלי לתת דעתו להתקרבות של רוכב הקטנוע ממולו.

הנאשם חסם דרכו של רוכב הקטנוע ובנסיבות העניין, רוכב הקטנוע התנגש עם חזית הקטנוע מעל הגלגל הימני של הרכב. רוכב הקטנוע הוטח לעבר השמשה הקדמית ימנית של רכב הנאשם, השמשה התנפצה והרוכב עף לעבר הכביש במרכז הצומת (להלן: "**התאונה**").

כתוצאה מהתאונה נהרג רוכב הקטנוע וכלי הרכב ניזוקו.

רף הרשלנות

רף הרשלנות אינו נמוך בשים לב לשדה הראייה שהיה לנאשם ומקום האימפקט בין שני כלי הרכב.

שדה הראייה שנקבע על ידי הבוחן היה 262 מ'.

בעקבות שחזור התאונה (נ/2, נ/3) הבוחן המשטרתי הגיע למסקנה כי הנאשם התקדם כ-11 מטרים במהלך הפנייה שמאלה, מבלי שהבחין קודם לכן ברוכב הקטנוע, בכך נעוצה רשלנותו.

מהודעתו של הנאשם במשטרה (נ/1) עולה כי עצר רכבו טרם נכנס אל הצומת.

בעודו עומד, הבחין הנאשם בבחור אוטיסט המוכר לו אישית רוכב על אופניים חשמליות ומתוך דאגה לבטיחותו התמקד בו ונכנס אל הצומת.

נראה כי התמקדות זו הסיחה את דעתו של הנאשם מהתקדמותו של רוכב הקטנוע באותה עת לכיוון הצומת.

ממכלול הנסיבות שהובאו בפני בית המשפט במסגרת הטיעונים והראיות שהוגשו בהסכמה, עולה כי הנאשם לא התפרץ



אל הצומת, לא נהג באופן בריוני במהלך כניסתו אל הצומת אלא עצר רכבו טרם הכניסה אל הצומת על מנן לבחון את הצומת וסביבתו. בשל הסחת דעת הנעוצה בגורם אחר לו דאג, נכנס הנאשם אל הצומת מבלי להבחין ברוכב הקטנוע מבעוד מועד.

בשים לב לעובדות שאינן שנויות במחלוקת, הנוגעות לנהיגתו של רוכב הקטנוע - ללא רישיון נהיגה לסוג הרכב, ומבלי להבטיח כי הקסדה תהא חבושה על ראשו ורכוסה באופן שתבטיח תכליתה, וכן בהתייחס לשדה הראייה ההדדי שעמד לרשותו וחובתו על פי תקנה 65 לתקנות התעבורה, שלא להיכנס לצומת לא פנוי, יש בסיס לטענה בדבר קיומה של **רשלנות תורמת מצד המנוח.**

ברם, הרשלנות התורמת אינה משמעותית נוכח שדה הראייה שהיה לנאשם (262 מטר לכיוון המנוח), משך הזמן שיכול היה להבחין במנוח (8.28 שניות- אם המנוח נסע עובר לתאונה במהירות של 114 קמ"ש או 11.79 שניות- אם המנוח נסע במהירות המותרת של 80 קמ"ש), זאת בהשוואה לפרק הזמן שלוקח לנאשם (3.31 שניות) להגיע ממקום עצירתו עד למקום האימפקט (נ/3).

אמנם המנוח נהג ללא רישיון מתאים לסוג הרכב בו נהג אך לא הוכח כי בשל כך ארעה התאונה. אין בפני בית המשפט ראיה כלשהי המצביעה כי אופן נהיגתו של המנוח מכרסם כרסום ממשי בעוצמת רשלנותו של הנאשם.

מקום האימפקט היה במרכז הצומת (עיין למשל ת/3 תמונות 1, 2, 25).

התאונה נעוצה ברשלנות הנאשם, שכאמור לא הבחין במנוח זמן ניכר טרם נכנס אל הצומת על אף קיומו של שדה ראייה. הנאשם לא נתן זכות קדימה למנוח.

מידת הרשלנות בהתחשב במכלול נסיבות קרות התאונה הינה ברף בינוני עד גבוה.

מתחם העונש ההולם

"דרגת הרשלנות", נודעת השפעה ניכרת על מלאכת גזירת העונש בעבירות של גרם מוות בנהיגה רשלנית (ראה: רע"פ 449/15 אבו קוידר נ' מ"י, הש' א. שהם, 21.1.15).

בשים לב לנסיבות קרות התאונה, מידת הרשלנות, מדיניות הענישה, מידת הפגיעה בערך המוגן ונסיבות אחרות שאינן נעוצות בעבירה תוך מתן הדעת להעדר המלצה טיפולית, הגיע בית המשפט למסקנה כי **מתחם העונש ההולם** בענייננו כולל רכיב מאסר בפועל לתקופה של בין 8 חודשים לבין 18 חודשים.

מידת הרשלנות של הנאשם ברף בינוני עד גבוה נוכח שדה הראייה שהיה לו ופרק הזמן הארוך יחסית - 8 עד 11 שניות - עמוד 8



במהלכו לא הבחין כלל ברוכב הקטנוע.

שעת האירוע הייתה שעת צהריים (14:10). לא הוכח שהייתה מגבלה אובייקטיבית כלשהי לנאשם בשדה הראייה.

הרשלנות התורמת אינה מגיעה לכזו המעמידה את נקודת ההלימה ברף הנמוך של המתחם ואינה מכרסמת בעוצמת הרשלנות הנעוצה באי ההבחנה במנוח מבעוד מועד.

אמנם דעתו של הנאשם הוסחה בשל דאגתו לאדם מוגבל ששהה בסמוך לצומת, אך עיון בהודעת הנאשם במשטרה מלמד כי כניסתו של הנאשם לצומת הייתה לאחר שסבר כי אין באופן נהיגתו של רוכב האופניים המוכר לו, כדי לסכן את עצמו. (נ/1, שורות 8,9).

מידת הפגיעה בערך המוגן

בגין התאונה קופחו חייו של מר מ א ז"ל.

אחיו הבכור של המנוח, מר ד מ, סיפר בשם המשפחה על הכאב של המשפחה בעקבות התאונה; על הטרגדיות שעברה המשפחה, קודם לאירוע התאונה, הנוגעות לקורבנות נוספים למשפחה - כולל אובדנם של אביו של המנוח ואחיו, כתוצאה מתאונות דרכים בעשור האחרון; על אופיו הטוב וההתנדבותי של המנוח; ועל אמון המשפחה במערכת הציבורית.

הכאב של משפחת המנוח כבד מנשוא.

מידת הפגיעה בהתחשב בערך החברתי המוגן, בנסיבות קרות תאונה ועושה העבירה הינה ברף גבוה בשים לב לעקרון קדושת החיים, לקיפוח חייו של המנוח והפגיעה גם במעגל המשפחתי של קורבן העבירה.

נסיבות שאינן נעוצות בעבירה

עברו של הנאשם

לנאשם אין עבר פלילי.

באשר לעבר התעבורתי - לנאשם וותק נהיגה משנת 2000 ועברו התעבורתי מונה 21 הרשעות קודמות. בין ההרשעות נכללת עבירה חמורה של נהיגה בזמן פסילה (שנעברה מאוחר למועד התאונה) ועבירות בטיחותיות כגון סטייה, שימוש



בפלאפון שלא באמצעות דיבורית, מהירות מופרזת, נהיגה ברכב לא תקין ועקיפה מימין (ת/4).

נסיבות אישיות

אחיו של הנאשם ואביו העידו במסגרת הטיעונים לעונש.

האח שיתף את בית המשפט בתחושת האובדן האישי שחווה בעקבות קיפוח חייו של אחיו התאום עת נפל בפעילות מבצעית במסגרת שירותו במג"ב, בקשיים ובכאב שחווה עקב חסרונם של אחיו ז"ל ולדבריו- הנאשם הוא זה שתומך בו ובבני המשפחה האחרים גם כלכלית וגם באופנים אחרים.

אביו של הנאשם תיאר אף הוא טרגדיות שחוותה המשפחה בשנים האחרונות - אובדן נכדה - בתו של הנאשם עקב חיידק, אובדן הבן במסגרת פעילות מבצעית, וכעת אובדן של שכן בעקבות התאונה לה אחראי הנאשם.

האב סיפר כי אשתו חולה - סובלת מסכרת ולחץ דם. לדבריו, גם הוא עצמו שהיה אדם בריא חלה בסכרת ונוזקק לכדורים מאז התאונה.

האב העיד כי הוא תומך במשפחתו של הנאשם אשר נאלץ למכור את ביתו כדי לסייע כלכלית לכל בני המשפחה.

האב גם תיאר את הכאב שהוא ובני משפחתו חווים בעקבות קיפוח חייו של המנוח, שהינו שכן.

תסקיר

לבית המשפט הוגש תסקיר המפרט את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם וממנו עולה כי הנאשם נשוי, אב לארבעה ילדים, בטווח גילאים 7-13 ומתגורר בשכירות בעיר שדרות.

מהתסקיר עולה כי מאז התאונה הנאשם אינו עובד.

מתיאור מהלך חייו עולה כי אביו של הנאשם כבן 66, נכה, לאחר שנחבל בתאונת דרכים.

הנאשם איבד שני ילדים כאשר האחד נפטר בלידה והשנייה נולדה עם מום ונפטרה בגיל 4 חודשים.

הנאשם חווה טראומה כתוצאה מאובדן ילדיו.

הנאשם נקלע לחובות קשים לאחר שהכנסותיו ירדו באופן משמעותי ולאחר התאונה הפסיק לעבוד.

עמוד 10



אחיו של הנאשם נהרג מספר חודשים לפני התאונה ולאחריה עבר הנאשם להתגורר סמוך לבית הוריו על מנת לתמוך בהם ובאחיו.

הנאשם הביע צער על תוצאות התאונה גם בפני שירות המבחן ונימק את חוסר תשומת הלב בהתמקדותו ברוכב אופניים שהכיר, חולה בנפשו, שהיה בסמוך לצומת ודאג לבטיחותו כשהבין שהוא מבקש לעבור את הכביש.

הנאשם חשף כי הוא סובל ממחשבות אובדניות, תולדת התאונה, טרוד בפלאש - בקים בהם רואה את המנוח, חש כי כוחותיו נחלשים, פוחד מהחיים, חש תסכול וכאב ומתקשה לחזור לתפקוד בבית ובעבודה.

הנאשם לוקח אחריות מלאה על חלקו באירוע וביטא עמדה של מחויבות לשאת בתוצאות ההליך המשפטי.

שירות המבחן התרשם כי האפשרות שיוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל מערערת בטחונו של הנאשם ומצבו הנפשי, במיוחד על רקע הטרגדיות שחווה והאובדן שחווה עם בני משפחתו.

על אף ששירות המבחן מעריך כי קיימת לנאשם נזקקות טיפולית גבוהה **נמנע מהמלצה טיפולית**. ברם, שירות המבחן ציין כי אם יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל, ממליץ ליתן עיכוב ביצוע של חודש ימים על מנת לערוך לנאשם הכנה ולהפנותו למיון מוקדם מול השב"ס במטרה לשבצו באגף התואם מצבו וצרכיו.

יצוין כי נסיבות האישיות של הנאשם - אף שאינן קלות כלל ועיקר - **אין הן מהוות נסיבות חריגות המצדיקות אי השתתף מאסר בפועל, ואף אין בהן כדי לגרום לחריגה ממתחם הענישה לקולא**, כבקשת ב"כ הנאשם [עין והשווה ע"פ 5787/04 שחאדה נ' מ"י, הרכב הש': א. פרוקצ'יה, א. גרוניס, א. חיות, (8.9.04), רע"פ 4459/12 ניר דגן נ' מ"י, הש' א. שהם, (10.6.12), רע"פ 3714/15 מירב מלר נ' מ"י, כב' ש' א. שוהם (8.6.15)].

סיכום של דבר

בהתחשב בעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, נסיבות התאונה ותוצאותיה, מידת הרשלנות, תרומת רשלנות קלה, מדיניות הענישה, מידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע (המרכיבים את מתחם העונש ההולם), וכן נסיבות אחרות שאינן נעוצות בעבירה - הנוגעות לנאשם ובני משפחתו - כמפורט בתסקיר שירות המבחן וכפי שהובא בפני בית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש, העדר המלצה טיפולית לרבות מסגרת ההסדר בין הצדדים - העונש ההולם במקרה דנן חייב לכלול רכיב מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה בת שנים.

אשר על כן על הנאשם מוטלים העונשים הבאים:



מאסר בפועל בן שמונה חודשים.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור העבירות בהן הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

15 שנות פסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה בניכוי פסילה מנהלית ופסילה שיפוטית שרוצתה עד כה בקשר עם התאונה.

פיצוי על סך 21,000 ₪ לטובת משפחת המנוח.

הסכום ישולם לחשבון נציג משפחת המנוח שפרטיו יועברו לבית המשפט 14 יום.

הפיצוי ישולם ב-20 תשלומים, תשלום ראשון תוך 90 יום.

קנס בסך 5,000 ₪ לטובת אוצר המדינה.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים, ראשון תוך 120 יום.

אם לא ישולם הקנס במועד, או שיעור משיעוריו, תעמוד כל יתרת החוב לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום כחוק.

ניתנה והודעה היום ט' חשוון תשע"ו,
22/10/2015 במעמד הנוכחים.
רבקה שורץ, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

למען הסר ספק, מהפסילה אשר הוטלה על הנאשם בגזר הדין ינוכו 88 ימי פסילה מנהלית וכן פסילה אשר ריצה הנאשם במסגרת הפסילה השיפוטית החל מיום 12/02/2014.



ניתנה והודעה היום ט' חשוון תשע"ו, 22/10/2015 במעמד הנוכחים.

רבקה שורץ , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ניתן עיכוב ביצוע לרכיב המאסר בפועל בלבד עד ליום 15/12/2015, כפוף למילוי התנאים הבאים:

1. יופקד סך של 1,500 ₪.
2. ייחתמו שתי ערבויות צד ג' על סך 5,000 ₪ כל אחת.
3. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית על סך 5,000 ₪.
4. מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר דקל ביום 15/12/2015 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.

על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

למען הסר ספק, אם לא ימולאו התנאים לעיל, ייאסר הנאשם לאלתר.

ניתנה והודעה היום ט' חשוון תשע"ו, 22/10/2015 במעמד הנוכחים.

רבקה שורץ , שופטת

הוקלדעלידימריהרובנוב